

selvstændig Mening; det vil jeg ogsaa vente mig Meget af, men endnu sikkrere var det, naar vi kunde see denne selvstændige Mening udtale sig, om det saa kun var i et Endringsforslag til denne Lov. Siger den ærede Minister, at nærværende Lov ikke vil kunne blive fyldestgjørende for ham — ikke for Sundhedscollegiet — saa vil jeg ogsaa slutte mig til den Opfordring, at den ærede Forslagsstiller tager sit Forslag tilbage; thi saa vilde der ikke kunne komme Noget ud af dets videre Behandling. Men naar den ærede Minister tænker sig, at Lovforslaget kan ændres saaledes, at det kan træde vælgende mellem hans og Sundhedscollegiets Ansættelser, saa var der allerede gjort et Skridt, og saa vil jeg tilraade, at det gaaer til anden Behandling. Men jeg har ikke forstaaet den ærede Minister, som om han troede dette, men har derimod forstaaet ham saaledes, at han ikke troede, at dette Forslag hvilede paa en saadan Grundvold, at det kunde blive til Noget, som han ansaae for gavnligt, og dersom dette er hans Mening, synes det mig, at den ærede Forslagsstiller har naaet, hvad han kan, og gjorde derfor bedre i at tage sit Forslag tilbage.

Justitsministeren: Ja, det er ganske vist min Mening, at nærværende Forslag, selv med Endringer, ikke vil kunne blive frugtbringende. Jeg holder mig til det, der efter min Mening er det ene Rigtige, og hvortil det maa komme, at Dvaffalverloven i det Hele ophæves; men ved Siden heraf maa der, som jeg allerede har sagt, foregaae Forandringer med Hensyn til Salg af Medicin, og for at kunne komme dertil, ere Undersøggelser nødvendige, som det endnu ikke har været muligt at foretage. Ved at ændre nærværende Forslag i den eneste Retning, jeg kan tænke mig — og som jeg før antydede — vil man komme ind paa saadanne Forviklinger, at jeg troer, det vilde være bedre, selv for dem, man synes at ville give en Ret, at en saadan Lov ikke kom frem; thi naar den Betingelse skal stilles, at det skal godtgøres, at de Midler, der anvendes, ikke ere skadelige, vil Enhver see, at det er en upraktisk Betingelse, som kun vil volde Bryderier og ikke i Almindelighed nogen Gavn.

Sfærring: Jeg maa dog gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der kunde vindes en heel Deel herved, idet Lægekunstens Udøvelse ved Hjælp af de Medicamenter, der nu tør sælges frit, da vilde være fri. De Medicamenter, der nu kunne sælges uden Lægeanviisning, ere derved erklærede for uskadelige, og Veiledningen til deres Anvendelse vilde paa den Maade være ganske frigiven. Paa den Maade vilde der blive en stor Mængde duelige Læger; der er jo nemlig paa Landet mangfoldige Hunsnødre, der fast i alle forekommende Smaasygdomme indenfor Familiens Grændser med stor Anerkjendelse fra Lægernes Side udøve Lægekunsten paa den meest heldbringende Maade; den ene Dag give de Lavement, den anden Olie, den tredje Rhabarber osv. Naar nu Mand, der havde Syn for Folks Befindende, for de tilbagevendende, eensartede Tilfælde, og tillige kunde føle Puffen og tælle Slagene paa et Uhr, hvad de da ikke behøvede at gaae paa Hospitalet for at lære, nedsatte sig paa forskjellige Steder, vilde der efterhaanden fremtræde en stor Mængde Mand, der vilde udøve en meget nyttig Lægepraxis, navnlig paa Steder, hvor der savnes Læger. Dette kunde altsaa opnaaes, naar man til Dvaffalverloven knyttede den indskrænkende Betingelse.

Justitsministeren: Efter hvad jeg allerede har udtalt, troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand vil erkjende, at det ikke er Mangel paa Tilbøielighed for Sagen, der leder mig, men Frygt for at komme til at træffe Foranstaltninger, som kunne have skadelige Følger. En saadan Foranstaltning som den, at ophæve Dvaffalverloven, kan ikke finde Sted — idet mindste tør jeg ikke gaae ind derpaa — i dette Dødblik, hvor de fornødne Undersøggelser endnu ikke ere foretagne. Jeg troer heller ikke, at det forholder sig aldeles saaledes, at Alt, hvad der nu sælges uden Recept, er uskadeligt; man kan finde, at det er en Feil, at det er saa, men jeg troer, at det er saa, og det er netop en af de vægtigste Grunde, hvorfor jeg ikke nu tør give mit Samtykke til en Lov som den foreliggende, selv med Endringer.

S. Pedersen: Jeg skal først udtale min Tak til den høitærede Justitsminister for